

Deze maand bestuderen we fragmenten uit president Ikeda's lezing 'Belangrijke passages uit 'Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen' uit de lezingenreeks 'Het boeddhisme van de zon verlicht de wereld'; SGI Nieuwsbrief 11374

[5] De hoofdstukken 'Parabels' en 'Geloof en begrip' [van de Lotus Soetra]

Hoofdstuk drie: 'Parabels'

Negen belangrijke punten

Punt één, betreffende het hoofdstuk 'Parabels'

In *Woorden en zinnen* deel vijf staat [over 'parabels' (Japans *hiyu*)], "Hi, of vergelijking, betekent dingen met elkaar vergelijken; *yu*, of parabel, betekent licht werpen op en onderwijzen (...). De grote compassie van de Boeddha is oneindig. En (...) zijn scherpzinnige wijsheid is grenzeloos."

In het 'Verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen' staat: "Grote compassie" is als het mededogen en de compassie die een moeder voelt voor haar kind. Nu is dit het mededogen en de compassie van Nichiren en zijn volgelingen. (OTT, 43)

Parabels zijn uitdrukkingen van de grote compassie en wijsheid van de Boeddha

(...) In deze lezing richten we ons op het derde en vierde hoofdstuk van de soetra, 'Parabels' en 'Geloof en begrip'.¹ (...) In de bovenstaande passage uit 'Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen' licht Nichiren Daishonin een citaat uit T'ien-t'ai's² *Woorden en zinnen van de Lotus Soetra* toe. (...)

Parabels zijn meer dan illustratieve verhalen; het zijn uitdrukkingen van de wijsheid en compassie van de Boeddha en geven er echt vorm aan. In de Lotus Soetra zegt Shakyamuni: "De levende wezens in [de drievoudige wereld] zijn allemaal mijn kinderen." (LSOC3, 106) Zoals deze woorden aangeven zijn de parabels van de Boeddha geworteld in zijn diepgaande zorgzaamheid voor alle mensen, alsof het zijn eigen kinderen waren, en in zijn vurige wens om hen te beschermen en naar verlichting te leiden.

De Daishonin beschrijft de "grote compassie" van de Boeddha, die wenst dat alle levende wezens verlichting bereiken, iets "zoals het mededogen en de compassie die een moeder voor haar kind voelt" (OTT, 43). Deze "grote compassie" is absoluut en onvoorwaardelijk en komt

¹ Het (3e) hoofdstuk 'Parabels' van de Lotus Soetra begint met de verklaring van Shariputra dat hij zich trots en vol vreugde voelt door de wetenschap dat hij in de toekomst boeddhachap zal bereiken. Hij heeft in het voorgaande hoofdstuk 'Geschied middel' onderwezen wat de enige grote reden is voor de komst van boeddha's in de wereld, namelijk om alle mensen in staat te stellen verlichting te bereiken. Nadat hij een voorspelling van diens verlichting aan Shariputra heeft gegeven, gaat Shakyamuni verder met het prediken van de parabel van de drie wagens en het brandende huis om "het vervangen van de drie voertuigen door het ene voertuig" uit te leggen. Te beginnen bij de tweede helft van dit hoofdstuk en vervolgens de volgende drie hoofdstukken – 'Geloof en begrip' (4^e) hoofdstuk, 'Parabel van geneeskrachtige kruiden' (5^e) hoofdstuk en 'Schenking van een voorspelling' (6^e) hoofdstuk - schenkt hij voorspellingen van toekomstige verlichting aan de vier grote stemhoorders, Mahakashyapa, Maudgalyayana, Katyayana en Subhuti. In het hoofdstuk 'Geloof en begrip' verheugen deze vier leerlingen zich en, om te bewijzen dat ze de leer hebben begrepen, prediken ze de parabel van de rijke man en zijn arme zoon, waarmee ze uitdrukking geven aan hun vreugde over het ontvangen van deze onovertroffen schat.

² T'ien-t'ai (538-597); ook bekend als grote leraar T'ien-t'ai of Chih-i. De stichter van de T'ien-t'ai School in China. Zijn leerling Chang-an (561-632) bundelde wat als de drie belangrijkste werken van T'ien-t'ai worden beschouwd: 'Grote concentratie en inzicht', 'De diepgaande betekenis van de Lotus Soetra' en 'De woorden en zinnen van de Lotus Soetra.'

op een natuurlijke manier voort uit de levensstaat van de Boeddha. En de Daishonin voegt hieraan toe: “Nu is dit het mededogen en de compassie van Nichiren en zijn volgelingen.” (OTT, 43)

Met de kracht van zijn grote compassie bleef de Daishonin doorgaan met zijn strijd voor het wijd en zijd verspreiden van de Wet, waarbij hij elk obstakel en zelfs elke levensbedreigende vervolging overwon om alle mensen van hun lijden te bevrijden. Soka leermeesters en leerlingen die de onbaatzuchtige strijd van de Daishonin voortzetten, hebben de Mystieke Wet over heel Japan en de wereld verspreid met een onwankelbaar geloof door compassie om te zetten in moedige actie. De Soka familie is een nobel gezelschap van gewone mensen die “het mededogen en de compassie van Nichiren en zijn volgelingen” belichamen (OTT, 43). Onze leden chanten altijd voor anderen, zelfs als ze zelf moeilijkheden ondergaan, en ze nemen met heel hun hart actie terwijl ze aan de problemen van anderen denken. (...) Ze luisteren oprecht naar de zorgen van anderen en besteden er aandacht aan. Hun warme steun en zorg activeren de innerlijke kracht van degenen die het moeilijk hebben. Dit is een uiting van compassie, het is de levenswijze van een bodhisattva. Onze leden begeven zich op eigen initiatief onder de mensen en brengen deze compassie in praktijk.

De parabels van de Lotus Soetra zijn verhalen die nieuwe kracht geven. Het zijn verhalen waarin de creatieve wijsheid en compassie van de Boeddha, de boeddhanatuur die in alle mensen verborgen zit, en de onovertroffen waardigheid en waarde van elke persoon worden onthuld.

De grote verscheidenheid aan ervaringen in geloof van onze leden is het bewijs van de kracht van de Mystieke Wet. Het zijn de verhalen van menselijke revolutie die inspireren en richting geven aan mensen met verschillende achtergronden, en in allerlei omstandigheden. Het boeddhisme leert ons het beginsel van ‘vrijwillig het geschikte karma op zich nemen’³ – dat we hebben gekozen om in deze wereld te worden geboren met allerlei soorten problemen en dat het onze missie is ze te overwinnen en feitelijk bewijs te laten zien van het veranderen van ons karma door onze boeddhistische beoefening. Onze ervaringen van een dergelijke transformatie zijn inspirerende en opbeurende verhalen van overwinning, die het bewijs zijn van de waardigheid van het leven van elke persoon. Ze hebben de kracht om het lijden van anderen te verlichten en vreugde te geven.

Een reden waarom onze eerste president, Tsunesaburo Makiguchi, discussiebijeenkomsten voor het bevorderen van kosenrufu centraal stelde, was dat ze, in zekere zin, de kracht in zich hebben om iets duidelijk te maken en te onderrichten. Net zoals de parabels van de Lotus Soetra of illustratieve verhalen. Hij vond het delen van persoonlijke ervaringen in geloof altijd belangrijker dan het voeren van moeilijke, abstracte theoretische discussies.

Feitelijk bewijs van de voorspoed van het beoefenen van het Nichiren Boeddhisme laten zien, is overtuigend en inspirerend voor mensen die worstelen met de problemen van hun dagelijks leven. Het wekt moed bij hen op en geeft hen de kracht om hun karma direct aan te pakken. Soka Gakkai discussiebijeenkomsten, waar de leden ervaringen met elkaar delen, zijn

³ Vrijwillig het geschikte karma op zich nemen: dit verwijst naar bodhisattva's die, al komen ze in aanmerking voor het ontvangen van de zuivere beloningen van de boeddhistische beoefening, daar van afzien en een gelofte doen in een onzuivere wereld te worden herboren om levende wezens te redden. Ze verspreiden de Mystieke Wet en ondergaan daarbij hetzelfde lijden als degenen die vanwege hun karma in de kwaadaardige wereld worden geboren. Deze uitdrukking komt uit Miao-lo's interpretatie van relevante passages in het (10^e) hoofdstuk ‘De leraar van de Wet’ van de Lotus Soetra: “Medicijnkoning, u moet begrijpen dat deze mensen vrijwillig afstand doen van de beloning die hen toekomt vanwege hun zuivere daden. En in de tijd nadat ik in een toestand van niet-zijn ben overgegaan worden zij, omdat ze medelijden hebben met levende wezens, in deze kwaadaardige wereld geboren opdat ze deze soetra uitgebreid kunnen uiteenzetten” (LSOC10, 200).

hedendaagse bijeenkomsten van de Lotus Soetra die bruisen van de overtuiging, vreugde en vitaliteit van geloof.

Hoofdstuk vier: ‘Geloof en begrip’

Zes belangrijke punten

Punt één, betreffende het hoofdstuk ‘Geloof en begrip’

Geloof staat voor de waarde of prijs die we verbinden aan een juweel of kostbaarheid, en begrip staat voor het juweel op zich. Het komt door het ene woord “geloof” dat we in staat zijn de wijsheid van de boeddha’s van de drie bestaansperioden te verkrijgen. Die wijsheid is Nam-myoho-renge-kyo.

Geloof is de bron van wijsheid en hoort bij het stadium van het horen van de naam en woorden van de waarheid. (...)

Nu, als Nichiren en zijn volgelingen Nam-myoho-renge-kyo aanvaarden en erin geloven, komen ze in het bezit van een groot, kostbaar juweel. In de woorden van het hoofdstuk “Geloof en begrip”: “Deze verzameling onovertroffen juwelen/ hebben we, zonder ernaar te zoeken, verkregen.” [LSOC4, 124] (OTT, 54-55)

Het bereiken van een grenzeloze levensstaat door geloof en wijsheid

Laten we vervolgens een gedeelte bestuderen uit ‘Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen’ dat gaat over het (4^e) hoofdstuk ‘Geloof en begrip’ van de Lotus Soetra. (...)

Geloof, of overtuiging, is wat het mogelijk maakt om boeddhaschap te bereiken in onze huidige gedaante.⁴ (...) “Begrip” betekent de leerstellingen van de Boeddha volledig te begrijpen. De Daishonin zegt: “‘Begrip’ is een andere naam voor wijsheid.” (OTT, 54) Hij legt dit uit met de volgende vergelijking: “Geloof staat voor de waarde of prijs die we verbinden aan een juweel of kostbaarheid, en begrip staat voor het juweel op zich. Door het ene woord ‘geloof’ kunnen we de wijsheid van de boeddha’s van de drie bestaansperioden verkrijgen.” (OTT, 54)

Met de waarde van ons geloof of overtuiging kunnen we de wijsheid verkrijgen die de grote schat van de boeddha’s van de drie bestaansperioden is. (...)

Het geloof dat in de Lotus Soetra wordt beschreven is echter geen blind geloof. Geloof dat ervoor zorgt dat mensen niet in staat zijn om zelf te denken of logisch na te denken maakt hen zwak en kwetsbaar. [...] Geloof, zoals het in het Nichiren Boeddhisme wordt onderwezen, hecht waarde aan ons vermogen om logisch na te denken en wordt verdiept door ons verstand en onze kennis. De Daishonin geeft een opsomming van de relatie tussen geloof en begrip in ‘Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen’: “Waar geloof of overtuiging is, is begrip en waar begrip is, zal geloof zijn. Maar geloof verzekert ons absoluut dat we boeddhaschap zullen bereiken.” (OTT, 144) (...)

Door ons geloof in de Mystieke Wet kunnen we onbelemmerd de grenzeloze wijsheid van de Boeddha ontwikkelen om allerlei moeilijkheden te overwinnen. Die ervaringen zullen onze overtuiging en zekerheid versterken en ons geloof sterker maken en verdiepen, waardoor er in ons hart een nog grotere passie voor het realiseren van kosenrufu zal ontvlammen. (...)

⁴ Het bereiken van boeddhaschap in onze huidige gedaante: in tegenstelling tot eerdere soetra’s waarin wordt beweerd dat er lange eonen van ingespannen beoefening, vele levens lang, nodig zijn om boeddhaschap te bereiken, leert de Lotus Soetra ons dat alle mensen de staat van boeddhaschap in dit leven kunnen bereiken, gewoon zoals ze zijn.

Punt vijf, betreffende de woorden “Deze verzameling onovertroffen juwelen/ hebben we, zonder ernaar te zoeken, verkregen” [LSOC4, 124]

En wat onovertroffen is in de geest van Nichiren en zijn volgelingen, dat is nu Nam-myoho-renge-kyo. Van alle dingen die onovertroffen zijn staat dit bovenaan.

Het is de Wonderbaarlijke Wet [Nam-myoho-renge-kyo] die wordt beschreven (...) als een verzameling onovertroffen juwelen, een verzameling juwelen die staat voor alle paramita's,⁵ de tienduizend religieuze beoefeningen en tienduizend goede daden van alle boeddha's van de drie bestaansperioden verleden, heden en toekomst.

En zonder zware inspanning of problemen, zonder religieuze beoefeningen of goede daden, kan deze verzameling onovertroffen juwelen in ons bezit komen door het enkele woord “geloof” [dat wil zeggen, geloof in Nam-myoho-renge-kyo]. Daarom staat in deze passage dat we deze hebben “verkregen (*jitoku*) zonder dat we ernaar zochten. (OTT, 58-59)

De parabel van de rijke man en zijn arme zoon, verteld door Shakyamuni's leerlingen

Laten we vervolgens het gedeelte bestuderen uit ‘Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen’ over de passage in de Lotus Soetra: “Deze verzameling onovertroffen juwelen hebben we, zonder ernaar te zoeken, verkregen.” (LSOC4, 124) Met deze vreugdevolle uitroep begint de parabel van de rijke man en zijn arme zoon in het hoofdstuk ‘Geloof en begrip’. Deze parabel wordt verteld door de vier grote stemhoorders – Mahakashyapa, Maudgalyayana, Katyayana en Subhuti – als bewijs dat ze Shakyamuni's parabel van de drie wagens en het brandende huis⁶ in het voorgaande hoofdstuk ‘Parabels’ hebben begrepen.

De parabel vertelt hoe een man die als jongeman van huis wegging, verloren rond dwaalt en 50 jaar in armoede leeft totdat zijn rijke vader, die al die tijd naar hem zocht, hem op een dag bij toeval tegenkomt. Tegen die tijd herkent de zoon zijn vader niet meer en is onder de indruk en een beetje bang voor hem. Hij heeft bovendien erg lage verwachtingen van zichzelf.

De vader maakt zijn identiteit niet bekend aan zijn zoon, maar biedt hem een baan aan. Eerst vraagt hij hem om minder belangrijke taken uit te voeren en geleidelijk aan geeft hij hem steeds verantwoordelijker en belangrijker werk. Uiteindelijk geeft hij hem de leiding over het beheer van al zijn rijkdommen en goederen, en de zoon wint het vertrouwen van iedereen.

Als de vader op het punt staat te sterven, roept hij zijn verwanten, de koning van het land, en de hooggeplaatste ministers van de koning bijeen en verklaart: “Dit is in werkelijkheid mijn zoon en ik ben naar waarheid zijn vader. Nu zal alles dat mij toebehoort, al mijn rijkdommen

⁵ Paramita's: beoefeningen die voor Mahayana bodhisattva's vereist zijn om verlichting te bereiken. Het Sanskriet woord *paramita* wordt vertaald als “volmaaktheid” of “de aan de overkant liggende kust te hebben bereikt,” oftewel, van de kust van misleiding over te steken naar de kust van verlichting.

⁶ Deze parabel vertelt hoe een vader zijn kinderen weglukt uit een brandend huis waarin ze, zich niet bewust van het gevaar, aan het spelen waren. Hij zegt tegen hen dat hij geitenwagens, hertenwagens en ossenwagens heeft die buiten het huis voor hen staan te wachten. Als ze naar buiten komen heeft hij grote wagens, getrokken door witte ossen voor hen. De geitenwagens, hertenwagens en ossenwagens staan voor de drie voertuigen van stemhoorders, bewustgewordenen en bodhisattva's, terwijl de grote wagens getrokken door witte ossen staan voor het ene voertuig van boeddhaschap, de Lotus Soetra. De vader staat voor de Boeddha, terwijl de kinderen alle levende wezens zijn. Het brandende huis is de saha-wereld van lijden, waarin ze vanwege hun verkeerde visies worden geplaagd door misleiding en aardse verlangens, en keer op keer worden geboren in de cyclus van de zes paden, of zes lagere werelden. Dat wil zeggen, de werelden van hel, hongerige geesten, dieren, *asura's*, mensen, en hemelse wezens.

en bezittingen, volledig aan deze zoon van mij toebehoren.” (LSOC4, 122) De zoon is vervuld van vreugde bij het verkrijgen van deze onovertroffen schat, die hij heeft verkregen zonder ernaar te zoeken (LSOC4, 123).

In de parabel staat de rijke man voor Shakyamuni, terwijl de verarmde zoon staat voor de stemhoorders, leerlingen die dachten dat ze nooit verlichting konden bereiken. Dit leert ons dat de onovertroffen schat van de boeddhanatuur in wezen van nature in alles aanwezig is. (...)

De “verzameling onovertroffen juwelen” staat voor alle weldaden verkregen door de goede daden en beoefeningen van de boeddha’s van de drie bestaansperioden in hun inspanningen voor het bereiken van verlichting. De Daishonin zegt ons dat al die onmetelijke weldaden inherent zijn aan Nam-myoho-renge-kyo.

“En zonder zware inspanning of moeite, zonder religieuze beoefeningen of goede daden, kan deze verzameling onovertroffen juwelen in ons bezit komen door het enkele woord ‘geloof’ [oftewel, geloof in Nam-myoho-renge-kyo]” (OTT, 59), zegt de Daishonin. Hiermee onderschrijft hij hoe groot en prachtig onze beoefening van het reciteren van de enkele uitdrukking Nam-myoho-renge-kyo is. Het is uiterst moeilijk, en tegelijkertijd verbazingwekkend, je te realiseren dat de vruchten van boeddhaschap – een “verzameling onovertroffen juwelen” – die zoveel mensen, die op zoek waren naar de juiste weg, in de leerstellingen voorafgaand aan de Lotus Soetra gedurende lange eonen hadden geprobeerd te verkrijgen, allemaal besloten liggen in de enkele uitdrukking Nam-myoho-renge-kyo. Alleen al dit te geloven vereist een onophoudelijk gevecht tegen fundamentele onwetendheid.

Als we Nam-myoho-renge-kyo blijven reciteren, wat onze moeilijkheden en ons lijden ook zijn, zullen we grenzeloze voorspoed gaan genieten. Net alsof we alle schatten van het universum in ons leven opeenstapelen. (...)

In de passage in de Lotus Soetra staat: “Deze verzameling onovertroffen juwelen/ hebben we zonder ernaar te zoeken verkregen.” (LSOC4, 124) “Zonder ernaar te zoeken” geeft het feit weer dat de personen van de twee voertuigen – de stemhoorders en bewustgewordenen – het bereiken van boeddhaschap hadden opgegeven en dat ze niet langer probeerden dit te doen.

“Hebben we verkregen” betekent dat deze onovertroffen schatten niet ver van ons leven af liggen of ervan gescheiden zijn, maar in ons leven te vinden zijn. (...)

Meneer Toda zei: “Mensen die vol vreugde tot de **gohonzon** chanten en het Nichiren Boeddhisme vol vreugde met anderen delen, zijn mensen met een oprecht geloof. Aan zulke mensen schenkt de gohonzon, ook al zijn ze daar niet naar op zoek, onovertroffen schatten, namelijk, een sterke levenskracht en schitterende voorspoed en geluk.”⁷ Vanuit het diepgaande gezichtspunt van geloof in de Mystieke Wet bezitten wij, als leden van de Soka Gakkai, onmetelijk grote voorspoed. Dit is echt een reden om “te dansen van vreugde”!

⁷ Vertaald uit het Japans. Josei Toda. ‘Toda Josei zenshu’ (De verzamelde geschriften van Josei Toda), deel 1 (Tokio: Seikyo Shimbunsha, 1981), p. 92-93.